

Foundations of Halacha 27.2 - It Aint Over... - Interruptions in the Meal

1. Gemara Pesachim 100b - 102a

As for people who have sanctified [the day] in the synagogue, Rab said: They have not done their duty in respect of wine, but they have done their duty in respect of Kiddush. But Samuel maintained: They have not done their duty in respect of Kiddush either. Then according to Rab, why does he [the Reader] recite Kiddush at home? — In order to acquit his children and his household [of their duty]. And [according to] Samuel, why must he recite Kiddush in the synagogue? — In order to acquit travelers of their obligation, for they eat, drink, and sleep in the synagogue. Now Samuel is consistent with his view, for Samuel said: Kiddush is [valid] only where the meal is eaten. ...

But R. Johanan maintained: They have done their duty in respect of wine too. Now R. Johanan is consistent with his view, for R. Hanin b. Abaye said in the name of R. Pedath in R. Johanan's name: Both for a change of wine and for a change of place, he need not recite the benediction [again]. An objection is raised: [For] a change of place, he must recite the benediction [again]; for a change of wine, he need not recite the benediction [again]? This refutation of R. Johanan is [indeed] a refutation.

R. Idi b. Abin sat before R. Hisda, while R. Hisda sat and said in R. Huna's name: As to what you said, [for] a change of place he must recite the benediction [again], they taught this only [of a change] from one house to another, but not from one place to another place. Said R. Idi b. Abin to him: We have learnt it thus in the Baraitha of the School of R. Henak — others state, in the School of Bar Henak — in accordance with your ruling. Does then R. Huna teach us a Baraitha? — R. Huna had not heard the Baraitha. Furthermore, R. Hisda sat and said in his own name: As to what you said: For a change of place he must recite the benediction [again], we said this only of things which do not require a benediction after them in the same place; but for the things which demand a blessing after them in the same place, he need not recite the benediction [again]. What is the reason? He [mentally] returns to the first appointed place. But R. Shesheth maintained: Both for the one and the other he must recite the benediction [again]. An objection is raised: If the members of a company were reclining to drink, and they [precipitately] arose to go out to welcome a bridegroom or a bride, when they go out, they do not need [to recite] a benediction beforehand; when they return, they do not need [to recite] a benediction at the beginning. When is that? If they left an old man or an invalid there; but if they did not leave an old man or an invalid there, when they go out they need [to recite] a benediction beforehand, [and] when they return they need a benediction at the beginning. Now since he teaches, 'they [precipitately] arose,' it follows that we are treating of things which require a blessing after them in the same place, and it is only because they left an old man or an invalid there that when they go out they do not need a benediction beforehand, and when they return they do not need a benediction at the beginning. But if

תלמוד בבלי מסכת פסחים דף ק עמוד ב

אותם בני אדם שקידשו בבית הכנסת. אמר רב: ידי יין - לא יצאו, ידי קידוש - יצאו. ושמואל אמר: [דף קא עמוד א] אף ידי קידוש לא יצאו. אלא לרב, למה ליה לקדושי בביתיה? - כדי להוציא בניו ובני ביתו. ושמואל, למה לי לקדושי בבי כנישתא? - לאפוקי אורחים ידי חובתן, דאכלו ושתו וגנו בבי כנישתא. ואזדא שמואל לטעמיה, דאמר שמואל: אין קידוש אלא במקום סעודה. ...

ורבי יוחנן אמר: אף ידי יין נמי יצאו. ואזדא רבי יוחנן לטעמיה, דאמר רב חנין בר אביי אמר רבי פדת אמר רבי יוחנן: אחד שינוי יין [דף קא עמוד ב]. ואחד שינוי מקום - אין צריך לברך. מיתבי: שינוי מקום - צריך לברך, שינוי יין - אין צריך לברך. תיובתא דרבי יוחנן תיובתא.

יתיב רב אידי בר אבין קמיה דרב חסדא, ויתיב רב חסדא וקאמר משמיה דרב הונא: הא דאמרת שינוי מקום צריך לברך - לא שנו אלא מבית לבית, אבל ממקום למקום - לא. אמר ליה רב אידי בר אבין: הכי תנינא ליה במתניתא דבי רב הינק, ואמרי ליה: במתניתא דבי בר הינק כוותיך. ואלא רב הונא מתניתא קא משמע לן? - רב הונא מתניתא לא שמיע ליה. ותו, יתיב רב חסדא וקאמר משמיה דנפשיה: הא דאמרת שינוי מקום צריך לברך - לא אמרן אלא בדברים שאין טעונין ברכה לאחריהן במקומן, אבל דברים הטעונין ברכה לאחריהן במקומן - אין צריך לברך. מאי טעמא - לקיבעא קמא הדר. ורב ששת אמר: אחד זה ואחד זה צריך לברך. מיתבי: בני חבורה שהיו מסובין לשתות, ועקרו רגליהן לצאת לקראת חתן או לקראת כלה, כשהן יוצאין - אין טעונין ברכה למפרע, כשהן חוזרין - אין טעונין ברכה לכתחלה. במה דברים אמורים - שהניחו שם זקן או חולה. אבל לא הניחו שם לא זקן ולא חולה, כשהן יוצאין - טעונין ברכה למפרע, כשהן חוזרין - טעונין ברכה לכתחלה. מדקתני עקרו רגליהן - מכלל

they did not leave an old man or an invalid there, when they go out they need a blessing beforehand and when they return they need a blessing at the beginning: this is a difficulty according to R. Hisda? - Said R. Nahman b. Isaac: Which Tanna [rules thus on precipitate] rising? R. Judah. For it was taught: If companions were reclining, and they [precipitately] arose to go to the synagogue or to the Beth Hamidrash, when they go out they do not need a blessing beforehand, and when they return they do not need a blessing at the beginning. Said R. Judah: When is that said? When they left some of their companions behind. But if they did not leave some of their companions behind, when they go out they need a blessing beforehand, and when they return they need a blessing at the beginning.

דבדברים הטעונים ברכה לאחריהן במקומן עסקינן, וטעמא - דהניחו שם זקן או חולה, הוא דכשהו יוצאין אין טעונין ברכה למפרע, וכשהו חוזרין אין טעונין ברכה לכתחלה. אבל לא הניחו שם זקן או חולה - כשהו יוצאין טעונין ברכה למפרע, וכשהו חוזרין - טעונין ברכה לכתחלה. קשיא לרב חסדא! אמר רב נחמן בר יצחק: [דף קב עמוד א] מאן תנא עקירות - רבי יהודה. דתניא: חברים שהיו מסובין, ועקרו רגליהם לילך לבית הכנסת או לבית המדרש, כשהו יוצאין - אין טעונין ברכה למפרע, וכשהו חוזרין - אין טעונין ברכה לכתחלה, אמר רבי יהודה: במה דברים אמורים - בזמן שהניחו שם מקצת חברים, אבל לא הניחו שם מקצת חברים, כשהו יוצאין - טעונין ברכה למפרע, וכשהו חוזרין - טעונין ברכה לכתחלה.

